

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0050

Budgetkapacitet för euroområdet**Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet (2015/2344(INI))**
(2018/C 252/24)*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i budgetutskottet och utskottet för ekonomi och valutafrågor, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för konstitutionella frågor och budgetkontrollutskottet (A8-0038/2017), och av följande skäl:
 - A. Det nuvarande politiska klimatet och de befintliga ekonomiska och politiska utmaningarna i en globaliserad värld kräver konsekventa och kraftfulla beslut och åtgärder från EU:s sida inom vissa områden, såsom intern och extern säkerhet, gränsskydd och migrationspolitik, stabilisering av vårt grannskap, tillväxt och sysselsättning, i synnerhet bekämpning av ungdomsarbetslöshet, och genomförande av överenskommelserna inom ramen för FN:s klimatförändringskonferens 2015.
 - B. Euroområdet har, efter en framgångsrik start, visat brist på konvergens, politiskt samarbete och egenansvar.
 - C. De olika kriserna och de globala utmaningarna kräver att euroområdet så snart som möjligt tar ett kvalitativt steg framåt mot integration.
 - D. Medlemskap i ett gemensamt valutaområde kräver gemensamma verktyg och solidaritet på EU-nivå, samt skyldigheter och ansvar för samtliga deltagande medlemsstater.
 - E. Förtroendet inom euroområdet måste återupprättas.
 - F. Det behövs en väldefinierad färdplan med en övergripande strategi för att till fullo utnyttja alla fördelar med den gemensamma valutan och samtidigt säkerställa dess hållbarhet och uppfylla målen om stabilitet och full sysselsättning.
 - G. Detta inbegriper det överenskomna fullbordandet av bankunionen, ett förstärkt finanspolitiskt ramverk som kan absorbera chocker och incitament till tillväxtvänliga strukturreformer för att komplettera de nuvarande penningpolitiska åtgärderna.
 - H. En finanspolitisk kapacitet och den dithörande konvergenskoden är väsentliga inslag i detta arbete, som endast kan bli framgångsrikt om ansvar och solidaritet är nära sammanknutna.
 - I. Överenskommelsen om en finanspolitisk kapacitet för euroområdet är endast en av pusselbitarna som måste gå hand i hand med en klar och tydlig europeisk nybyggaranda hos de aktuella och framtida medlemmarna i euroområdet.
- 1. Europaparlamentet antar nedanstående färdplan:

Torsdagen den 16 februari 2017

i. **Allmänna principer**

Överföringen av suveräniteten över penningpolitiken kräver alternativa anpassningsmekanismer, såsom genomförandet av tillväxtvänliga strukturreformer, den inre marknaden, bankunionen, kapitalmarknadsunionen, för att skapa en säkrare finansiell sektor, och en finanspolitisk kapacitet, för att hantera makroekonomiska chocker och öka konkurrenskraften och stabiliteten i medlemsstaternas ekonomier, i syfte att göra euroområdet till ett optimalt valutaområde.

Det krävs konvergens, goda styrelseformer och villkorlighet, som garanteras genom demokratiskt ansvariga institutioner inom euroområdet och/eller på nationell nivå, för att undvika permanenta överföringar, moraliska risker och ohållbar offentlig riskdelning.

I takt med att den finanspolitiska kapacitetens omfattning och trovärdighet ökar kommer den att bidra till att återupprätta finansmarknadens förtroende för de offentliga finansernas hållbarhet i euroområdet, vilket i princip gör det möjligt att bättre skydda skattebetalarna och minska det offentliga och privata risktagandet.

Den finanspolitiska kapaciteten ska inbegripa Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) och en specifik budgetkapacitet för euroområdet. Budgetkapaciteten ska skapas utöver och utan att påverka ESM.

Som ett första steg bör eurorådets specifika budgetkapacitet ingå i unionens budget, utöver de aktuella taken för den fleråriga budgetramen, och den bör finansieras av euroområdet och andra deltagande medlemmar via en inkomstkälla som deltagande medlemsstater ska komma överens om och som ska betraktas som inkomster avsatta för särskilda ändamål och garantier. Den finanspolitiska kapaciteten skulle, när den väl befinner sig i ett stabilt tillstånd, kunna finansieras med egna medel, i enlighet med rekommendationerna i Mario Montis rapport om den framtida finansieringen av EU.

ESM bör fullgöra sina pågående uppgifter och samtidigt vidareutvecklas och omvandlas till en europeisk valutafond (EMF) med lämpliga befogenheter för in- och utlåning och ett tydligt fastställt mandat, i syfte att absorbera asymmetriska och symmetriska chocker.

ii. **Tre pelare av den finanspolitiska kapaciteten för konvergens och stabilisering av euroområdet**

Den finanspolitiska kapaciteten bör uppfylla följande tre olika funktioner:

- För det första bör ekonomisk och social konvergens inom euroområdet uppmuntras för att främja strukturreformer, modernisera ekonomierna och förbättra konkurrenskraften i varje medlemsstat liksom eurorådets motståndskraft, vilket också bidrar till medlemsstaternas kapacitet att absorbera asymmetriska och symmetriska chocker.
- För det andra skapar skillnaderna när det gäller konjunkturcykeln mellan medlemsstaterna i euroområdet till följd av strukturella skillnader eller en generell ekonomisk sårbarhet ett behov av att hantera asymmetriska chocker (situationer där en ekonomisk händelse påverkar en ekonomi mer än en annan, till exempel när efterfrågan rasar i en specifik medlemsstat, men inte i de övriga till följd av en extern chock som medlemsstaten inte kan påverka).
- För det tredje bör symmetriska chocker (situationer där en ekonomisk händelse påverkar alla ekonomierna på samma sätt, till exempel variationer i oljepriset för eurorådets medlemsstater) åtgärdas för att öka motståndskraften i euroområdet som helhet.

Mot bakgrund av dessa mål kommer det att bli nödvändigt att undersöka vilka funktioner som kan uppnås inom unionens befintliga rättsliga ramverk och vilka som kommer att kräva en justering eller ändring av fördraget.

Första pelaren: konvergenskoden

Den aktuella ekonomiska situationen kräver en investeringsstrategi vid sidan av finanspolitisk konsolidering och finanspolitiskt ansvar genom efterlevnad av ramen för ekonomisk styrning.

Torsdagen den 16 februari 2017

Vid sidan av stabilitets- och tillväxtpakten bör konvergenskoden, som antas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet och som beaktar de landsspecifika rekommendationerna, under en femårsperiod fokusera på konvergenskriterier i fråga om beskattning, arbetsmarknad, investeringar, produktivitet, social sammanhållning och kapacitet när det gäller offentlig förvaltning och gott styre inom ramen för de befintliga fördragen.

Inom ramen för den ekonomiska styrningen bör efterlevnad av konvergenskoden vara ett villkor för ett fullt deltagande i den finanspolitiska kapaciteten, och varje enskild medlemsstat bör lägga fram förslag för hur de ska uppfylla konvergenskodens kriterier.

En finanspolitisk kapacitet inom euroområdet bör kompletteras med en långsiktig strategi för en hållbar och minskad skuldsättning och ökad tillväxt och ökade investeringar i medlemsstaterna i euroområdet, vilket skulle minska de totala återfinansieringskostnaderna och skuldkvoten i förhållande till BNP.

Andra pelaren: absorbering av asymmetriska chocker

På grund av den starka integrationen mellan medlemsstaterna i euroområdet kan asymmetriska chocker som påverkar stabiliteten inom euroområdet som helhet inte helt undvikas, trots alla de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för politisk samordning, konvergens och hållbara strukturreformer.

Stabilisering via ESM/EMF bör kompletteras med automatiska chockabsorberingsfunktioner.

Vid stabilisering måste god praxis främjas och moraliska risker undvikas.

Ett sådant system måste inbegripa tydliga regler i fråga om tidsplanen för möjliga betalningar och återbetalningar, och dess omfattning och finansieringsmekanismer måste fastställas tydligt samtidigt som systemet är budgetneutralt över en längre cykel.

Tredje pelaren: absorbering av symmetriska chocker

Framtida symmetriska chocker skulle kunna destabilisera hela euroområdet eftersom valutaområdet ännu inte har nödvändiga instrument för att kunna hantera en ny kris av samma omfattning som den föregående.

I samband med symmetriska chocker som orsakas av en bristande inhemsk efterfrågan kan inte den monetära politiken ensam få igång tillväxten, särskilt inte i en situation med räntor som ligger nära den undre gränsen på noll procent. Euroområdets budget bör vara tillräckligt omfattande för att kunna hantera dessa symmetriska chocker genom att finansiera investeringar som främjar den totala efterfrågan och full sysselsättning i linje med artikel 3 i EU-fördraget.

iii. **Styrning, demokratisk ansvarsskyldighet och kontroll**

Gemenskapsmetoden bör ges företräde i den ekonomiska styrningen av euroområdet.

Europaparlamentets och de nationella parlamentens roll bör förstärkas inom de nya ramarna för ekonomisk styrning för att stärka den demokratiska ansvarsskyldigheten. Detta inbegriper ökat nationellt egenansvar för den europeiska planeringsperioden och en reform av den interparlamentariska konferensen i enlighet med artikel 13 i finanspakten, för att ge den mer substans i syfte att utveckla en starkare parlamentarisk och offentlig opinion. För att förstärka egenansvaret bör de nationella parlamenten granska de nationella regeringarna, precis som Europaparlamentet bör granska EU:s verkställande organ.

Befattningarna som Eurogruppens ordförande och kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor bör slås samman, och i detta fall bör kommissionens ordförande utse denna kommissionsledamot till vice ordförande av kommissionen.

En finansminister och en statskassa inom kommissionen bör ha full demokratisk ansvarsskyldighet och ges alla nödvändiga medel och befogenheter att tillämpa och verkställa de befintliga ramarna för ekonomisk styrning och optimera utvecklingen av euroområdet i samarbete med finansministrarna i euroområdets medlemsstater.

Europaparlamentet bör se över sina bestämmelser och sin organisation för att säkerställa full demokratisk ansvarsskyldighet för den finanspolitiska kapaciteten gentemot Europaparlamentets ledamöter från de deltagande medlemsstaterna.

Torsdagen den 16 februari 2017

2. Europaparlamentet uppmanar

- Europeiska rådet att fastställa riktlinjer i enlighet med ovan, senast vid EU:s möte i Rom (mars 2017), tillsammans med en ram för en långsiktig och hållbar stabilisering av euroområdet,
- kommissionen att 2017 lägga fram en vitbok med ett ambitiöst kapitel om euroområdet samt relevanta lagstiftningsförslag med stöd av alla medel som medges inom ramen för de befintliga fördragen, däribland konvergenskoden, euroområdets budget och automatiska stabilisatorer, samt att fastställa en exakt tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.

3. Europaparlamentet förklarar sig villigt att slutföra alla lagstiftningsåtgärder som inte kräver fördragsändringar före utgången av den nuvarande kommissionens och det nuvarande Europaparlamentets mandatperioder, och att förbereda för de nödvändiga fördragsändringar som krävs på medellång och lång sikt för att möjliggöra ett hållbart euroområde.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordföranden för Europeiska rådet, kommissionen, rådet, Eurogruppen, Europeiska centralbanken, Europeiska stabilitetsmekanismens verkställande direktör samt till medlemsstaternas nationella parlament.
